

3) Komisja zostaje obciążona kosztami, które poniosła do chwili obecnej w związku ze skargami wniesionymi przez ww. szesnaście skarżących spółek.

4) Jeśli chodzi o pozostałą część sprawy, rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

(¹) Dz.U. C 355 z 9.12.2000

3) Komisja zostaje obciążona kosztami, które poniosła do chwili obecnej w związku ze skargą wniesioną przez Baglioni Hotels S.p.A.

4) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami, które poniosła do chwili obecnej w związku ze skargą wniesioną przez Baglioni Hotels S.p.A.

5) Jeśli chodzi o pozostałą część sprawy, rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

(¹) Dz.U. C 355 z 9.12.2000

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A i Sagar Srl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Pomoc państwa — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność ze wspólnym rynkiem bezprawnych systemów pomocy i nakładająca obowiązek windykacji pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Wyłączenie z krajowego postępowania windykacyjnego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)

(2005/C 155/37)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A oraz Sagar Srl z siedzibą w Wenecji (Włochy), reprezentowane przez adwokatów A. Vianello, M. Merolę oraz M. Pappalardę, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, popierane przez Republikę Włoską (pełnomocnik: U. Leanza, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: V. Di Bucci, wspierany przez adwokata A. Dal Ferro, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie pomocy dla przedsiębiorstw w Wenecji i Chioggii w drodze obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995 (Dz.U. 2000 L 150, str. 50), Sąd Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym), w składzie: J. Pirrung, prezes izby, A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová i S. Papisavvas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 10 marca 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

1) Skarga zostaje w części odrzucona jako niedopuszczalna, w zakresie, w jakim została ona wniesiona przez spółkę Baglioni Hotels S.p.A.

2) Spółka Baglioni Hotels S.p.A pokrywa koszty własne.

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Pomoc państwa — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność ze wspólnym rynkiem bezprawnych systemów pomocy i nakładająca obowiązek windykacji pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Wyłączenie z krajowego postępowania windykacyjnego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)

(2005/C 155/38)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), Comitato Venezia Vuole Vivere, Mingardi S.r.l. oraz 12 innych skarżących, których wykaz został dołączony do niniejszego postanowienia, wszystkie z siedzibą w Wenecji (Włochy), reprezentowanych przez adwokatów A. Vianello, M. Merolę oraz A. Sodano, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, popieranych przez Republikę Włoską (pełnomocnik: U. Leanza, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: V. Di Bucci, wspierany przez adwokata A. Dal Ferro, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie pomocy dla przedsiębiorstw w Wenecji i Chioggii w drodze obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995 (Dz.U. 2000 L 150, str. 50), Sąd Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym), w składzie: J. Pirrung, prezes izby, A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová i S. Papisavvas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 10 marca 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco: